

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Pesti Központi Kerületi Bíróság útján!

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG SZABÁLYSÉRTÉSI CSOPORTJA 3.	
FÓLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -06- 15
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÖK:
FÓLAJSTROMSZÁM:	UTÓIRATON:

Tárgy: Alkotmányjogi panasz indítvány 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzés megsemmisítésére

Ujn: 36pm 10884/2016

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Némethné Tóth Zsuzsanna [redacted] indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdés és 27. §-a alapján az alábbi

06.13

B

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésében foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény II. cikkét, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alaptörvény-ellenességét. Mivel ezen rendelkezés alapja volt a panaszolt eljárásnak, így a rendelkezés megsemmisítése – az előbb jelzettekén kívül - a végzés megsemmisítését vonja maga után.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az eljárás alapvető jogokat sértett, mivel a felrótt szabálysértés törvényi tényállása a 31/2015. (XI. 18.) AB határozat alapján nem felelt meg az Alaptörvény „B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének”, és így a hivatkozott határozattal az elkövetési magatartás pontosítására szólította fel az Országgyűlést.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdésére tekintettel szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Tényállás

A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóság rendelkező rész szerinti határozatával megállapította, hogy [redacted] és társai elkövették a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1098-2/2016
Érkezett:	10/1207-0/2016 2016 JÚN 23.
Példány:	1 A
Kezelőiroda:	

bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést, amely cselekmény miatt az. eljárás alá vont személyeket 50.000,- forint pénzbírsággal sújtották.

Az eljárás alá vont személyek a szabálysértési hatóság határozatai ellen a törvényi határidőn belül kifogást nyújtottak be, melyben előadták, hogy az őrség nem szólította fel a helyszínen tartózkodó személyeket a távozásra. Előadták továbbá, hogy a résztvevők a hangoskodás abbahagyására való felszólítás után csendesebbek voltak, a kitiltó határozatra vártak csendben beszélgetve. Álláspontjuk szerint a rendőrség fellépése okatlan, jogtalan, elhamarkodott, szakszerűtlen volt, a legsötétebb diktatúrák rendőrterrorjára emlékeztető, erőszakot sugárzó, kapkodó fellépés volt az előtérben csendben, békésen, a kitiltó határozatra várakozó emberekben félelmet, rettegést váltott ki, ezért egymásba kapaszkodtak, énekeltek, egymást nyugtatgatták ekkor már kicsit hangosabban. Arra hivatkoztak, hogy [REDACTED] csendesebben elmondott felszólítását a rettegő emberek nem hallották. Jól látható a videókon, hogy többen mosolyogva, az őket kísérő rendőrökkel barátságosan beszélgetve mentek le a lépcsőn. Álláspontjuk szerint a jelenlévők a helyszínen véleményt nyilvánítottak, ezen alapvető joggal semmilyen esetre sem konkurálhatnak egy „hazaáruló, hazudós házelnök rendeletei.

Az előterjesztett kifogások alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság a végzésével a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2015. április hó 10. napján kelt 01805/1539-8/2014. szabs. számú határozatát hatályban tartotta.

Indítványozó álláspontja szerint ezzel a végzésével az eljáró bíróság és szabálysértési hatóság megsértette az Alaptörvény IX. cikke által deklarált véleménynyilvánítás szabadságát, továbbá az Alaptörvény II. cikke által deklarált emberi méltóság sérthetetlenségét, az Alaptörvény XV. cikke által deklarált törvény előtti egyenlőség elvét, az Alaptörvény XXVIII. cikke által deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés által deklarált alapjogok korlátozásáról szóló rendelkezést.

2. Az Alaptörvény sérült rendelkezései

Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1) bekezdése szerint

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Magyarország Alaptörvényének II. cikk szerint

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

Magyarország Alaptörvényének I. cikk (3) bekezdése szerint

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. **Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**

Ezen rendelkezések összhangban állnak az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény gyűlekezés szabadságát deklaráló rendelkezéseivel.

3. A jogerős végzés alaptörvény-ellenességének indoklása

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a véleménynyilvánítás jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény II. cikkében foglaltakból az következik, hogy az emberi méltóságát mindenkinek tiszteletben kell tartani.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a törvény előtti egyenlőség jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből következik, hogy valamely alapjog érvényre juttatása érdekében más alapvető jogot csak a szükséges mértékben, arányosan lehetséges korlátozni.

A bíróság érdemben nem foglalkozott az eljárás alá vont személyek védekezésével, amelyben a véleménynyilvánítás szabadságára, mint az Alaptörvényben deklarált alapjog érvényesítésére hivatkoztak. A bíróság csak azt vizsgálta, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt-e, illetve az eljárás alá vont személyek eleget tettek-e a rendőri intézkedésnek. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok ellenére a bíróság nem észlelte, hogy az alapul szolgáló esemény egy közéleti célú spontán véleménynyilvánítás volt. Álláspontom szerint ez teljesen egyértelműen bárki kívülálló által is megállapítható, tekintettel arra, hogy a demonstráció teljes terjedelmében képi rögzítésre került, ami a bíróságnak is rendelkezésére állt. A 75/2008. (V.29.) AB határozat („flashmob” határozat) jogszerűnek ismeri el a hirtelen elhatározásból induló, így előzetesen bejelenteni nem lehetséges véleménynyilvánításokat, és teljesen egyenrangúként kezeli az előre szervezett, bejelentett tüntetésekkel.

A spontaneitáshoz nem férhet kétség, hiszen az nem volt vitatott, hogy akkor, ott, a helyszínen értesültünk a kitiltás tényéről, tehát ezt előre nem tudtuk megszervezni, nem volt felelőse sem. A tüntetés kiváltó oka társaim magyarázat, indoklás és jogorvoslati lehetőség biztosítása nélküli kitiltása volt.

Az, hogy az esemény tüntetés volt, szintén bizonyítást nyert az eljárás alatt. Mi is az a tüntetés? Egy rendezvény, amelyen a résztvevők véleményüket szabadon kinyilváníthatják. Én magam az elmúlt két évben közel száz tüntetésen vettem részt, és elmondanám, hogy az Irodaházban ugyanazt csináltuk, amit egy tüntetésen általában szoktunk. Elmondtuk a véleményünket, és ellentétben a bírósági végzésben többször hangsúlyozottakkal nem csupán és jellemzően nem obszcén és trágár szavakkal, bár ezek alkalmazása sem tenne jogszerűtlenné egyetlen véleménynyilvánítást sem. Véleményünknek adtunk hangot először csak a kitiltással kapcsolatban, aztán a banki kifosztással, a forintosítással kapcsolatban is, majd az elmúlt dicstelen 25 év is szóba került, először bekiabálásokkal, majd hangosbeszélőn. Voltak beszédek, énekelünk, szövegeket skandáltunk, voltak nálunk feliratok. A véleménynyilvánítás azonban nemcsak verbális lehet, egyéb módon is kifejezhető. Pl. kiöntik a gazdák a trágyalét, kiplakátoljuk a bankokat vagy sokkoló eszközökkel mutatjuk be a hajléktalan létet. Ott azzal is kifejeztük a véleményünket, hogy ott maradtunk és vártunk a kitiltó határozatra, bár az őrség egy szóval sem mondta, hogy menjünk el. Sőt, [REDACTED] az Országgyűlési Őrség képviseletében az egyik filmen jól hallhatóan azt mondta, hogy teljes mértékben megérti a felháborodásunkat. Mi abban a tudatban maradtunk ott, hogy jogszerű, amit teszünk. A spontán módon kialakult véleményünk homogén volt, egyet értettünk abban, hogy felháborító jogsérelem ért bennünket. Az általam előadottakat is alátámasztja, hogy Bakó Imre által készített rendőri jelentés 2. oldalán is az szerepel, hogy a résztvevők demonstráló magatartásba mentek át. Ugyancsak [REDACTED] a tanúkenti meghallgatásán, a jegyzőkönyv 10. oldalán szerepel: 15-20-an voltak és véleményt nyilvánítottak. [REDACTED] tanú is elmondta, jegyzőkönyv 6. oldalán: „hangoskodnak és demonstrálnak.” A Hír TV helyszíni tudósítója is folyamatosan demonstrációról tudósított. Egyébként pedig, amikor a rendbiztosok egyeztettek [REDACTED] ő közölte velük, hogy itt véleménynyilvánítás történik.

Álláspontom szerint tehát teljesen, kétséget kizáróan, a videóból is megállapíthatóan bizonyított, hogy ez egy demonstráció volt.

A közéleti jelleg sem kérdéses. Ma Magyarországon nincs olyan ember, aki ne tudna az ún. „devizahitelezés” címszó alatt elhíresült kifosztásról, ami több millió embert érint negatívan, így az emiatti felháborodott hangulat teljesen általánossá vált. Az elmúlt 4-5 évben nem volt nap, hogy valamilyen sajtóhír ne jelent volna meg ezzel kapcsolatban. A Nem adom a házamat mozgalom is több mint 3 éve szervez folyamatosan figyelemfelhívó, nyomásgyakorló tüntetéseket ez ügyben. Minden valószínűség szerint az Irodaházba is pontosan egy ilyen előző alkalommal az ottani OTP-ben történt véleménynyilvánítás miatt nem kaptak a társaim belépőt. Felettből aggályosnak tartom, hogy egy társadalmi csoportot az Alaptörvény által védett és garantált szabad véleménynyilvánítás gyakorlása miatt tiltanak ki egy középületből minden határozat és jogorvoslati lehetőség nélkül.

Eljáró bíróság megállapította, hogy a rendőri intézkedés azért volt jogszerű, mert olyan magatartást tanúsítottunk, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének megzavarására, valamint akadályoztuk az Irodaházba történő ki- és belépést az arra szolgáló baloldali út, beléptető kapu elzárásával, és az Országgyűlési Őrség felszólításának nem tettünk eleget.

Álláspontom szerint a lefolytatott bírósági eljárás fenti egyetlen állítást sem bizonyította. Nem tudtuk meg, hogy az Irodaház rendje miként sérült, konkrétan kinek és mennyiben sérültek alapvető jogai. A be- és kilépést nem akadályoztuk, nem zártunk el egyetlen kaput sem, az őrség maga döntött úgy, hogy a jobb oldali kapun léptet be. Az Országgyűlési Őrség részéről pedig csak arra vonatkozóan hangzott el felkérés, hogy legyünk csendesebbek.

A rendezvény rendőrség általi azonnali, velünk semmilyen kommunikációra nem alapozott, mérlegelés nélküli felosztatása súlyosan sértette az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítási jogunkat. A 4/2007. (II.13.) AB határozat kimondja: „Egy demokratikus társadalom nem választhatja a tiltakozás elnémításának szükségtelen és aránytalan

korlátozásának útját: a politikai szabadságjogok korlátozása nemcsak azokat sújtja, akik élni kívánnak jogaikkal, hanem a társadalom egészét, így azokat is, akikre hivatkozással az állam a jogkorlátozás eszközéhez nyúl.” „ Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással.”

Fenti AB határozat fejtegetései értelmében a rendőrségnek figyelemmel kellett volna lennie a mi alapvető jogaink biztosítására is, ami semmilyen mértékben nem történt meg. Véleményem szerint ha a bírósági eljárás valamit is bizonyított, akkor az ez a tény volt!

A 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazása, mint jogalap az intézkedésre, nem helytálló, egyenesen gumiszabályként került alkalmazásra. Ezen túlmenően a Rendelet az Alaptörvény fent említett rendelkezéseivel további számos ponton ellentétes.

A rendőrség fellépése az épületben tartózkodók bizonyos csoportja ellen irányult. Ezzel a jogegyenlőség elve súlyosan sérült, a történetek megtorló intézkedésként jellemezhetők. Az intézkedést a vonatkozó törvények és rendeletek megsértése mellett végezték. Pl. az előírt, megfelelő hangosító berendezéssel végrehajtott háromszori felszólítás sem hangzott el.

A bírósági eljárás során eljáró bírósági titkár a felsorolt eljárások során több alkalommal, hivatali hatalmával visszaélve, figyelmen kívül hagyta az eljárás alá vont személyek tisztességes eljáráshoz való jogát.

Eljárás alá vont személyek védekezését ésszerűtlenül korlátozta.

Rendőri jelentéseket, Alkotmánybírósági határozatokat többlettartalommal töltött meg eljárás alá vontak terhére. Ezek fellelhetők a mellékelt végzés indoklásában.

Eljárás alá vont személyeket indokolatlanul ingerült megnyilvánulásaival emberi méltóságában sértett meg.

Eljáró bírósági titkár kioktató hangnemben kérdésekbe ágyazva azon véleményének adott hangot, hogy a rendőrség akkor is teljhatalommal bíró szerv, amikor jogsértést követ el, vagy nem tartja be a rá vonatkozó jogszabályokat.

A rendőri intézkedés közbeni magatartás határait pontosan a fentebb hivatkozott 31/2015. (XI. 18.) AB határozat indoklása taglalja, és abból megállapítható, hogy eljárás alá vont személyek az általuk jogszerűtlennek vélt rendőri intézkedés miatti véleményüknek adtak hangot. Ez is mutatja, hogy alaptörvény által védett jogukat gyakorolták.

Eljáró bírósági titkár az eljárás alá vontakkal szemben indokolatlanul kioktató, ingerült hangnemben beszélt. Lekezelően, tiszteletlenül bánt az eljárás alá vont személyekkel. Többször tiltotta meg számukra – kiutasítással, valamint rendbírsággal való fenyegetés mellett - , hogy észrevételt tegyenek, kérdezzenek. Különösen akkor volt ingerült eljáró bírósági titkár, amikor eljárás alá vontak megnyilvánulása a rendőri jelentéseket cáfolta, vagy Kövér László házelnök rendelkezését vetette össze alkotmányos alapjogokkal, mint például a véleménynyilvánításhoz való joggal.

Több alkalommal volt észrevehető, hogy eleve előítélettel kezeli az eljárás alá vont személyeket. Ahogy a végzés 6. oldalának 3. bekezdésében is szerepel, a kifogást iratok alapján is el lehetett volna bírálni, tehát nem tartotta szükségesnek tárgyalás tartását. Alapvetően ez határozta meg hozzáállását is.

Eljáró bírósági titkár minden megnyilvánulásából arra lehetett következtetni, hogy a véleményüket kinyilvánító emberekkel kapcsolatos ügyekben nem pártatlan.

A 13.Szk.19.861/2015. számú ügyben miközben az eljárás alá vontakkal szemben főlényeskedő volt, addig [REDACTED] rendőrtanú meghallgatása során a tanúval szemben

alázatos magatartást tanúsított. Hagyta, hogy a tanú vezesse a tárgyalást, magánvéleményeket, előítéleteket, gyanúsításokat fogalmazzon meg az eljárás alá vontakkal kapcsolatban. Bírósági titkár hagyta, hogy tanú kiterjen a kérdések megválaszolása elől, és csak az eljárás alá vontak többszöri kérésére utasította helyre tanút. Több alkalommal maga bírósági titkár hívta fel a tanú figyelmét arra, hogy nem köteles a kérdésekre válaszolni, holott a kérdések a rendőri jelentések ellentmondásait voltak hivatottak feltárni.

Ezt alátámasztandó, az ügy tárgyalásán, 2015. november 3. napján eljáró bírósági titkár összesen 19 alkalommal tiltotta meg [REDACTED] eljárás alá vont személynek, hogy [REDACTED] rendőrtanúnak kérdéseket tegyen fel. Ezen kérdések nagy része szintén a tanú által készített rendőri jelentés ellentmondásait lettek volna hivatottak tisztázni.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a végzésében mindvégig téves alapon járva, hibás következtetéseket von le a szabálysértés megállapításának indoklása körében, hiszen az eseményt nem véleménynyilvánításként kezeli, valamint az eljárás alá vont személyeket jogaikban korlátozta.

Eljáró bírósági titkár az indoklásában a 18. oldal utolsó bekezdésében tévesen értelmezi úgy, hogy minden jogellenes cselekmény veszélyes a társadalomra. Mivel a jogtudomány alapvetően a társadalomra veszélyességet a körülmények, a pillanatnyi társadalmi értékrend alapján határozza meg, így eljáró bírósági titkár az említett gondolatmenetével sértette az eljárás alá vontak Alaptörvényben biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogát, hogy ügyüket tisztességes tárgyaláson bírálják el. Alaptörvény XXVIII. cikk.

Ezért is hivatkoztuk szabálysértési eljárás alá vont személyek védelme érdekében mindvégig azt, hogy az eljáró bíróság akkor tud az Alaptörvénynek, és vonatkozó jogszabályoknak megfelelő határozatot hozni, ha a kérdéses eseményt egészében vizsgálja. Ebben az esetben kétségtelenül megállapítást nyert volna az, hogy ez egy spontán, jogszerű véleménynyilvánítás volt. **Az Alaptörvény I. cikk (3.) bekezdése értelmében a véleménynyilvánításhoz való jog csupán arányos mértékben lett volna korlátozható más alapvető jog érvényesülése érdekében. Jelen megállapítás igaz mind a véleménynyilvánítás jogszerűtlen feloszlatására, mind a később folytatott, jelen beadvánnyal panaszolt eljárásra.**

Azonban a bíróság részéről az ok-okozat figyelmen kívül hagyásával következtethetett az eljáró tanács, hogy szabálysértés valósult meg. Ezzel pedig, negatív diszkriminációt, hátrányos megkülönböztetést gyakorol a véleménynyilvánítás szabadságát illetően az eljáró bíróság azon személyekkel szemben, akik egyébként jogszerűen eljárva, egy rendezvényre meghívás birtokában érkeztek, de egy rendkívüli körülmény merült fel, amely spontán tüntetést tett szükségessé. Ez egyértelműen egy hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és azon üzenetet közvetíti a társadalom számára, hogy soha, semmilyen körülmények között ne emeljék fel szavukat egy őket ért sérelemmel kapcsolatban, hiszen egy ezt követően tartott, jogszerű spontán tüntetés szabálysértésnek minősülhet. Álláspontunk szerint mindez teljes mértékben ellentétben áll az Alaptörvény szellemiségével.

Hivatkozni kívánunk egyebekben arra, hogy a rendezvény résztvevői egyértelműen együttműködtek a helyszínen biztosító rendőrökkel, és jelezték a spontán tüntetés tényét. Ezt [REDACTED] – a végzés indoklásában foglaltakkal ellentétben, de a videó felvételeken is hallhatóan - a helyszínrre érkező rendbiztossal közölte. Mivel ezen tény tekintetében is ellentmondás volt eljárás alá vontak nyilatkozatai, és a rendőri jelentések között, elengedhetetlen lett volna a rendbiztosok tanúmeghallgatása. Eljárás alá vontak ezirányú bizonyítási indítványát eljáró bírósági titkár sorra elutasította. Indoklási kötelességének nem tett eleget. Fentiek is alátámasztják, hogy eljárás alá vontaknak sérült a tisztességes tárgyaláshoz való joga. Alaptörvény XXVIII. cikk.

A fent jelzett elégedetlenségüknek kizárólag oly módon tudtak helyt adni a demonstrálók, ha a megvalósított spontán tüntetés által magukra irányítják a közvélemény figyelmét, és közvetítik azt széles tömegek számára, hogy milyen méltánytalanság érte őket a hatalom részéről.

Mindezekre tekintettel, álláspontunk szerint tévesen állapította meg a PKKB hivatkozott végzésében azt, hogy indítványozók elkövették a Szabs.tv. 216.§ (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.

4. Érintettség, határidők, fellebbezési lehetőség kizártsága, felülvizsgálat

Kérelmező eljárás alá vont személyként szerepel a panaszolt eljárásban, mely végzés elmarasztalást tartalmaz számára.

A jogerős végzést 2016. április 13. napján vettem kézhez. A 60 napos határidő 2016. június 12-én jár le, de mivel munkaszüneti napra esik, ezért a következő munkanapon, azaz június 13-án még jogszerűen juttatom el postai úton.

Fellebbezés lehetőségét a Szabs. tv. 116. § (3) bekezdése kizárja.

Felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Perújítást nem kezdeményeztem.

5. Adatkezelési nyilatkozat

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozom, hogy jelen panaszban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a beadványban megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a végzésben és szabálysértési hatóság határozatában foglaltakat, hiszen ezen döntések szemben állnak az Alaptörvényben deklarált jogokkal. **Így a véleménynyilvánítás szabadságával, továbbá az emberi méltósághoz való joggal, a törvény előtti egyenlőség jogával a tisztességes eljáráshoz való joggal, az alapvető jogok egymással szembeni korlátozhatóságának – érvényesülésének jogával.**

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a beadványban megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a 9/2013. Házelnöki Rendelet azon részeit, amelyek szemben állnak az Alaptörvényben meghatározott jogokkal.

Budapest, 2016. június 13.

Kérelmem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:


Némethné Tóth Zsuzsanna

Mellékletek:

1. 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzés